

ספרו מעט על ההיסטוריה של ירושלים מאז כבש אותה דוד המלך ועד הכרתה כבירה על ידי ראש הממשלה דוד בן גוריון.

הקריאו את דבריו על ירושלים בהזדמנויות שונות (אפשר גם לחלקם לארבעה קטעי קריאה ולתת לתלמידים להקריא):

"ערכה של ירושלים לא ניתן להימדד ולהישקל ולהיספר: כי אם יש לארץ נשמה – הרי ירושלים נשמתה של ארץ ישראל. המערכה על ירושלים היא מכרעת ולא מבחינה צבאית בלבד, השבועה היא 'על נהרות בבל' מחייבת היום כבימים ההם, אחרת לא נהיה ראויים לשם עם ישראל..."

"מאז כינון הממשלה הזמנית העמדנו הדאגה לשלומה, בטחונה וחיוזקה הכלכלי של ירושלים במרכז דאגותינו. בסערת המלחמה, כשירושלים היתה נתונה במצור, היינו נאלצים לקבוע זמנית את מושב הממשלה בקריה, על יד תל אביב, אולם למדינת ישראל היתה ותהיה רק בירה אחת – ירושלים הנצחית. כך היה הדבר מלפני שלושת אלפים שנה, וכך זה יהיה, כפי שאנו מאמינים – עד סוף כל הדורות."

"פעמיים בתולדות עמנו נעקרנו מירושלים – רק לאחר שנוצחנו במלחמת דמים אכזרית על ידי כוחות מרובים וחזקים משלנו – כוחות בבל ורומא. קשרינו עם ירושלים בימינו אלה אינם פחות עמוקים מאשר היו בימי נבוכדנצר וטיטוס פלאביוס; וכשירושלים נתקפה אחרי ארבעה עשר במאי 1948, ידע הנוער הלוחם שלנו לחרף נפשו על בירת קודשנו, לא פחות משעשו זאת אבותינו בימי הבית הראשון והשני."

"...אנו רואים חובה להצהיר, שירושלים היהודית היא חלק אורגני ובלתי נפרד ממדינת ישראל – כשם שהיא חלק בלתי נפרד מההיסטוריה הישראלית, מאמונת ישראל ומנשמת עמנו. ירושלים היא לב לבה של מדינת ישראל. אנו גאים על כך שירושלים נתקדשה גם בעיני דתות אחרות, וברצון ובנפש חפצה נבטיח כל הסידורים וההקלות הדרושים, שכל בעלי הדתות האחרות יספקו צרכיהם הדתיים בירושלים..."

כעת שאלו: מה הייחוד של ירושלים כבירה לעומת הבירות האחרות שבהן עסקנו? איזו בעייתיות מיוחדת קיימת בעיר ואף עולה מדבריו של בן גוריון? כיצד מתמודדת מדינת ישראל עם סוגיה זו?

לסיכום, חלקו דפים, צבעים וחומרי יצירה ובקשו מהתלמידים לצייר את תמונת "ירושלים שלי" ולכתוב על הציור את שאיפותיהם ואיחוליהם לעתידה של העיר.

הציבו בכיתה תערוכה של ציורי "ירושלים שלי".

הציגו את סמל העיר ירושלים וספרו את סיפורו:

סמל העיר ירושלים מספר את סיפור ימיה הראשונים של מדינת ישראל.

מיד עם קום המדינה התקבלה החלטה שסמל העיר ירושלים כעיר הבירה של מדינת ישראל צריך לבטא את משמעותה המיוחדת של העיר עבור העם היהודי.

בראש חודש אדר תש"י (1950) נבחר והודפס הסמל הרשמי של עיר הבירה ירושלים.

הסמל שנבחר מאזכר את פאר עברו של עם ישראל – חומת האבן ולעומתם ענפי הזית המציגים את התקווה ופעמי השלום של עיר הבירה במדינה המתחדשת. סמל האריה, השומר על החומה, מסמל את זיקתה של עיר הבירה לנחלת שבט יהודה ומהווה אחד הסמלים היהודיים השכיחים אשר עיטרו תשמישי קדושה ואת פרוכתיו ודלתותיו של ארון הקודש בבית הכנסת.

(מתוך אתר עיריית ירושלים)

שאלו: מתי הוכרזה ירושלים כבירת ישראל? האם כל השנים היתה בירה?

הקריאו את הפסוקים מספר דברי הימים המספרים על כיבושה של ירושלים מידי היבוסים:

"וילך דוד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישיב הארץ: ויאמרו ישיב יבוס לדוד לא תבוא הנה וילכד דוד את מצודת ציון היא עיר דוד... וישב דוד במצד על כן קראו לו עיר דוד: ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויבא יחיה את שאר העיר וילך דוד הלך וגדול וה' צבאות עמו:" (דברי הימים א', י"א, 4-9).